

Dorel SCHOR

SCHIȚE UMORISTICE (90) – NOAPTEA CEA MAI SCURTA

În noaptea de vineri spre sâmbătă, cam pe la ora două și jumătate, Leopold și Matilda Gurnișt încă nu reușiseră să adoarmă. Priveau neputincioși la lustra din plafon care se clătina blând, lucru curios de altfel pentru că petrecerea avea loc la etajul de dedesubt, de unde venea o muzică sincopată, uneori duioasă, dar mereu fortissimo. Șimon Șeinerovici își invitase câțiva amici, mai mult sau mai puțin burlaci și, probabil, se îmbătaseră un pic.

- Eu am nevroza mea, șopti Leopold, și dacă nu încetează până la trei, la trei și jumătate îi bat în ușă și la patru fac scandal.

- Lasă, îl potoli Matilda, îți faci sânge rău degeaba. Doar nu face petreceri în fiecare săptămână... Odată pe an, sau de două ori, nu ai cum să-i interzici... E băiat cumsecade.

Se pare însă că de adânc istov și așteptare, Matilda și Leopold Gurnișt adormiră către dimineață, legănați de iluzia că vor putea recupera câteva ore... Era puțin trecut de șase însă când sună telefonul și o voce autoritară o ceru pe Ilana. Greșeală, mârâi Leopold și puse receptorul în furcă cu o mână somnambulă. Peste un sfert de oră, aceeași voce o ceru din nou pe Ilana. Lasă-mă domnule în pace, urlă în receptor Leopold, nu locuiește nici o Ilană aicea. Când Ilana fu solicitată pentru a treia oară, Matilda fu cea care răspunse, mimă o caldă bunăvoință, întrebă cine e persoana care se interesează și când află că e vorba de prietenul ei, preciză că se miră foarte mult, fata ieșise încă de cu seară cu un tip brunet și agresiv. Apoi se sperie retroactiv și-i spuse lui Leo să scoată telefonul din priză.

- Acum nimeni n-o să ne mai deranjeze! preciză demn.

- Cred și eu, râse Leopold sardonice, de parcă n-am avea sonerie la ușă și interfon la bloc.

- Desființează-le, hotără femeia, așa că Leopold le deconectă.

Apoi își introduse vată în ambele urechi, trase pătura peste cap și se aruncă în brațele lui Morfeu... Și Matilda la fel. În jurul orei nouă dimineața, fiul lor care de când se căsătorise locuia cu chirie nu departe de părinți, îi telefonă domnului Biton de la etajul opt și-l rugă să nu se supere, dar nu înțelegea de ce telefonul nu răspunde și să fie dumnealui amabil, deoarece locuiește în partea cu parcare, să verifice dacă mașina lor bej e la locul ei, cu alte cuvinte dacă babacii nu au plecat undeva. Biton verifică cu

plăcere, afirmă că mașina e la locul ei, așa că băiatul spuse mersi frumos și-i telefonă lui Boris Israelovici, îi transmise mirarea și îngrijorarea sa și-l rugă să constate, în calitate de președinte al comitetului de bloc, de ce nu răspund părinții la telefon. Boris intră imediat în funcție, se prezintă la ușa apartamentului și sună îndelung, mai bine zis apăsă la nesfârșit pe butonul soneriei. Apoi bătu cu degetele, cu pumnul, cu pantoful, dar nimeni nu răspunse.

Exact în timpul acesta, dădu în foc oala de lapte a doamnei Iliescu, aragazul se stinse și un miros discret de ardere incompletă și metan se risipi pe palier.

- Simțiți? dădu alarma madam Brodiciche, care era cu părul pe moațe. Simțiți?

Toată lumea confirmă că simte. Boris Israelovici anunță poliția, dentistul Kleingrois chemă pompierii, Eliahu Iliescu salvarea. În circa jumătate de oră ușa fu deschisă de un specialist, apărut de nu știu unde corespondentul unui ziar de scandal, urmat de oamenii ordinii publice. Leopold nu putu fi trezit decât la ora unsprezece, dar Matilda explică ce s-a întâmplat...

- Înțelegem că vreți să vă odihniți, le spuse mai marele de la poliție, sever, dar nu aveți dreptul să deranjați pentru asta atâta lume...

Dorel SCHOR
Tel Aviv, Israel
7 noiembrie 2016